

РЕШЕНИЕ

№ 6706

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4959** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр.чл.65 ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба от Д. А. П., против Заповед № РПД23-РД48-19/05.04.2023г. на кмета на район „Красна поляна“-Столична община.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния закон и административно-процесуалните правила, които се квалифицират като основания за отмяна по см. на чл.146 т.3 и т.4 от АПК. Според оспорвания процесният имот е отчужден през 1988г. и до момента не са предприети никакви действия по осъществяване на мероприятията, за които е извършено отчуждаването. Твърди още, че през целия период владее и стопанисва имота, поради което е предявил иск спрямо Столична община за признаване правото му на собственост. Претендира разноски. Ответникът – кмета на район “П.”-СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по повод проверка, извършена от служители в район „П.“-Столична община, в хода на която е

установено, че поземлен имот с идентификатор 68134.609.674 и построената в него сграда с идентификатор 68134.609.674.1, находящ се в [населено място], [улица] се държи без правно основание от лицето Д. А. П.. Същият имот е отчужден със Заповед № РД-40-1102/23.08.1988г. на председателя на ИК на Столичен общински съвет по рег.пр.№ 111/1988г. на ОбНС „К.“. С последваща заповед № РД41-281/20.03.1989г., издадена на основание чл.100 от Закона за териториално и селищно устройство /3./ са определени в обезщетение следните недвижими имоти : на бившия собственик на имота – А. П. А. /2чл. семейство/, двустаен апартамент № 150 находящ се в [жилищен адрес] , вх.Е, ет.3, в[жк], вх.Е, ет.3 и на сина му Д. А. П. /2чл. семейство/ - тристаен апартамент № 77, находящ се в [жилищен адрес].

Резултатите от проверката са обективирани в Констативен акт от 03.04.2023г., съставен на основание чл.27, ал.2 от Наредба за общинската собственост на СОС. Към преписката е приложен Акт за частна общинска собственост № 0068/16.01.1997г.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е наредено изземването на общинския имот от лицето, което го държат без правно основание.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, подадена е от активно легитимирана страна с правен интерес от оспорване, в законоустановения преклузивен срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от надлежен административен орган, действащ в кръга на неговата материална и териториална компетентност, определена с разпоредбата на чл.65, ал.2 от ЗОБС,

При издаването ѝ не са нарушени императивните изисквания за форма на административните актове, регламентирани с разпоредбата на чл.59, ал.2 от АПК. Посочен е органът, който го е издал, относимите законови текстове, на които се е позовал издателя на акта, изложени са мотиви, както и реда за неговото оспорване.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са преградили правото му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Спазено е и правилото на чл. 34, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община издаването на заповедта за изземване да се предхожда от съставянето на констативен акт. Актът има вътрешно-служебен характер и противно на твърденията в жалбата, изричното му съобщаване не е било дължимо.

Правилно е приложен материалния закон.

Според разпоредбата на чл.1, от ЗОС, с този закон се уреждат придобиването, управлението и разпореждането с имоти и вещи - общинска собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е

отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. При анализа на първата хипотеза от тази законова разпоредба следва извода, че административното производство по изземване на имоти предполага кумулативно наличието на три предпоставки - имот общинска собственост, лице което го владее или държи и липса на основание за държането и владението. В тази връзка, изследването на факта от хипотезата на чл. 65, ал.1 от ЗОС – имотът да е общинска собственост, предполага липсата на спор между страните относно декларираните в АОС права на съответната община - спор по делото относно този факт не е налице.

От установеното по делото е видно, че предпоставките по чл. 65, ал.1 от ЗОбС за издаването на оспорения административен акт са налице – имотът е общинска собственост, за който е приложен Акт за частна общинска собственост № 0068/16.01.1997г.

Настоящият състав приема, че е налице и по втората предпоставка за приложението на разпоредбата на чл.65, ал.1 от ЗОбс, а именно владееенето/държането на имота. Между страните не се спори, че процесният имот и построената в него сграда са отчуждени през 1988г. в същото време са приложени доказателства, които не са оспорени, от които е видно, че собственикът и членовете на неговото семейство са обезщетени с недвижими имоти, поради което процесният е станал общинска собственост. При това положение, правилно установена от административния орган е и втората предпоставка за изземването на имота, изразяваща се в държането на имота без правно основание- имотът се държи от жалбоподателя без правно основание, тъй като е бил отчужден по реда на З. (отм.), определено е било обезщетение и процедурата приключила окончателно. За този имот е съставен вече акт за общинска собственост и е станал общинска собственост.

Ирелевантно в случая е направеното възражение за съществуването на вещно правен спор между страните, по повод на който е образувано гражданско дело пред Софийски районен съд, тъй като в настоящия съдебен процес съдът не може преценява кой е действителният носител на вещни права върху имота. Този спор следва да бъде разрешен със сила на присъдено нещо между страните в исков състезателен граждански процес по предявен иск с правно основание чл.124 ГПК и при неговото успешно провеждане да предяви съответния собственически иск по чл.108 ЗС.

На последно място, съдът счита, че оспорената заповед съответства с целта на закона - защита правото на собственост на общината при владееене/държане от друго без правно основание.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл.168 АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен като издаден в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения, постановен е от компетентен орган и в изискуемата се форма, поради което не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определена съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискана и доказана.

Водим от горното, Административен съд София-град, II отделение, 28 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Д. А. П., против Заповед № РПД23-РД48-19/05.04.2023г. на кмета на район „П.“-Столична община като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Д. А. П., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата от 100лв. разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК

СЪДИЯ :